

Beszámoló

Az ösztöndíj sikeres megpályázása után felvételt nyertem a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karának Doktori Iskolájába és oktatói állást kaptam az egri Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Képzőművészeti és Művészetelméleti Intézetében. Ezek az új körülmények terveimet, illetve életemet gyökereitől fogva változtatták meg. El kellett költöznöm a bukaresti világból - abból a városból, amelynek a természetét, a lényegi dolgait szerettem volna megragadni és bemutatni. Egerben állapodtam meg, de Pécs, és alkalomadtán Bukarest között ingázok, továbbra is tartom a kapcsolatot a bukaresti közeggel. Visszatekintve és távolabbról nézve Románia fővárosát talán tisztább képeket tudok majd alkotni róla.

Hallgatói és oktatói feladataim rendkívül összetettek, a meredek élethelyzet változtatás miatt sokáig csak kapkodtam a fejemet, ezért alkotói tevékenységemre nem tudtam olyan mértékben odafigyelni, mint ahogyan szerettem volna.

Mindezek ellenére sikerült egy kisebb lélegzetvételi, új fényképsorozatot összeállítanom, mellyel "a" Bukarest (Bucureștiul) mágikus realista megragadására törekszem. Azonban, a fotográfiára jellemző realizmus mágikussá tétele - melyet a képek színezésével, átrajzolásával szeretnék elérni - még várattat magára.

A tájbrázolást, illetve ember és természet viszonyát fürkésző gondolataimat a doktori képzésre benyújtott pályázatomban mentén, elméleti síkon fejlesztettem tovább. Ennek a tevékenységnek eredményeként egy esszében elemeztem Sir David Hockney, kortárs brit festőművész közelmúltban megalkotott, lehegerlő mennyiségű és minőségű tájképeit, melyet csatolok ehhez a beszámolóhoz. A szöveg publikálás előtt áll, elvileg a pécsi Cirka művészeti és filozófiai folyóirat hasábjain fog megjelenni, valamikor a nyár első felében.

A doktori témám röviden: a tájbrázolás alakulása Cézanne-től napjainkig. Ahhoz, hogy mind kutatásomat, majd annak átadását - az oktatást - elmélyültebben végezhessem, főként szellemi

munkát kell végezni. Ehhez a témához kapcsolódó alkotómunka egyelőre analóg fotográfiák készítésében merül ki. Türelmetlenül várom a lehetőséget, amikor elmélyülten foglalkozhatok az "utómunkával", azaz a nagyított fotográfiák megfestésével.

Műterem híján és számtalan, nem az alkotómunkát elősegítő körülmény miatt kénytelen voltam teljesen áttervezni a pályázatomba foglalt, vegytiszta képzőművészeti koncepciók mentén felvázolt tervet.

Az ösztöndíjat elsősorban romániai utazásokra, analóg fotográfiai anyagok beszerzéséhez (filmek, papírok, vegyszerek), művészeti kiadványok vásárlásához, kutatásomhoz, oktatói tevékenységemhez, illetve a kulturális szcénán való megmaradásom érdekében használtam fel.

2021-ben két kiállításon mutathattam be olyan munkákat, melyek a fentebb felvázolt koncepciók mentén jöttek létre:

- Having no common past, let's have a common future - FKSE Galéria, Budapest, csoportos kiállítás Zsoldos Anna kurátor szervezésében
- INTRO 9 - Nádor Galéria, Pécs, első és másodéves Doktori Iskolás hallgatók bemutatkozó kiállítása Kovács Nikolett és Lipkovic Péter szervezésében

Szerencsémre, az áttervezés ellenére továbbra is a képzőművészeti és kultúrával való foglalkozás medrében maradhattam. Dolgozom azon, hogy az említett képzőművészeti tevékenység kiteljesedhessen és kerek, koherens munkák jöhessenek létre. Az új élethelyzet miatt azonban úgy tűnik, hogy ez időben el fog húzódní.

